

et retursystem, og så ville man gerne fra EU's side påtvinge os, at vi absolut skulle have de dåser, og hvad gavn har de dåser gjort os? Der er jo næsten heller ikke engang nogen, der køber dem.

Så skulle vi have et kompliceret retursystem på ølsiden af hensyn til nogle bureaukrater og af hensyn til nogle tyske fabrikker. Jeg siger bare, at der synes jeg altså, det var for slapt. Og så kritiserer ministeren, at der endnu en gang er nogle, der vil forsøge at føre en selvstændig dansk politik på det her område uden på forhånd at indrette sig efter, hvad man formoder at EF-Domstolen engang om mange, mange år kunne finde på at gøre.

Kl. 17.15

Der er det bare, jeg spørger ministeren: Kunne vi ikke være lidt mere aktive, gå lidt foran, og ikke på forhånd indrette os efter, hvad vi tror bureaukraterne og EF-Domstolen en dag kunne finde på?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Hr. Keld Albrechtsen er faktisk helt på vildspor. Hvis der er noget, der har betydning noget også for brugerne, så er det netop det her retur- og pantsystem. Og det tankevækkende er jo, at nu kan brugerne komme af med deres flasker rundtomkring. Hr. Keld Albrechtsen følger vel også med i, hvor man kommer af med dem hene. Det er jo et fantastisk effektivt system, der virker, i modsætning til, hvis man kører lidt syd for Danmark, hvor man oplever et system, der ikke virker.

Der er det kun, jeg siger til hr. Keld Albrechtsen: Hvorfor er det nu, at nogen er optaget af ikke at bevare den succes, vi har, og udbygge den med yderligere succeser? Hvorfor skulle man begynde at forfølge en satsning, som kunne ødelægge det gode omdømme, vores system har? Det forekommer mig at være noget af en mærkværdig fremgangsmåde. Jeg har den holdning, at når vi laver noget godt, så lad os udvide det med noget endnu bedre, og det gør vi så.

Jeg har jo lige nøjagtig sagt, at vi har fået at vide, at de her drikkevandsemballager er et problem, vi skal have løst i forhold til EU-retten og i forhold til økonomi og miljø; det er godt at gøre det på den måde, og når Miljøstyrelsen vurderer, at nu kan vi også tage det med, ligesom vi har taget de andre ting med, fint, så er vi klar til at gå i gang med det.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det, der undrer mig lidt ved denne her debat, er, at alle deltagerne i den ligesom går ud fra, at de gældende EU-regler åbenbart er naturgivne. Miljøministeren lægger meget vægt på at ville gøre, hvad han kan, inden for det givne EU-regelsæt, og andre vil sådan overtræde EU-reglerne så meget, som man nu kan få et flertal for at gøre. Men bag begge synspunkter hos både borgerlige EU-tilhængere og EU-modstandere ligger åbenbart det synspunkt, at EU-lovgivningen falder ned fra himlen. Det gør den altså ikke, den bliver skabt i et politisk rum, som man derfor kan påvirke.

Derfor vil jeg spørge: Kunne det ikke være en god idé, hvis Danmark nu arbejdede for at lave en fælles standardisering af al emballage til drikkevarer gældende for hele EU, et fælles pantsystem, et fælles retursystem? Det ville forhindre natursvineri i hele EU, i hele Europa; det ville miljø- og energimæssigt være den helt rigtige løsning, og det ville fjerne enhver form for konkurrenceforvriddning.

Mit spørgsmål er derfor: Vil ministeren tage initiativ til at lave et sådant fælles europæisk pant- og retursystem, og har ministeren ressourcer til rent faktisk at gøre det, sådan at det får en vis vægt? Jeg ved jo godt, det vil blive kompliceret og langvarigt, men ville det ikke være en flot ambition at sætte sig?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg har jo den grundlæggende holdning, at kan vi gøre nogle ting, som vil være til gavn for hele EU på natur- og miljøområdet, så er det jo godt. Jeg kan ikke vurdere, hvordan og hvorledes og hvad mulighederne er – vi skal i hvert fald nøjere ind og se på det – når jeg tænker på, hvor svært det er alene at ordne de ting, vi har med at gøre med emballage generelt, når vi diskuterer i EU. Men jeg undersøger gerne den sag.

Jeg synes bare, det er afgørende at tilkendegive herfra, at uanset hvad der kan lade sig gøre at lave i EU og sammen med andre lande, så vil vi i hvert fald i Danmark ikke vente på, at det skal blive tilfældet, før vi gør noget. Derfor er det kun, jeg siger, at så snart vi kan indføre det, så gør vi det, nøjagtig som nu.